

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 244.

Anden Session.

88de Møde.

Freddagen den 4de Marts.
(Fortsat).

Ordføreren (fortsat): Der er, saavidt jeg veed, heller Ingen, der vil nægte dem, der staae udenfor Folketirken eller andre saadanne Troessamfund, hvori den geistlige Bielse er indført ved dette Troessamfunds egne Love, Ret til at indgaae borgerligt Ægteffab, men man vil kun ikke, at den Ret til at indgaae borgerligt Ægteffab skal udstrækkes til saadanne Ægteffaber, hvor den ene Person hører enten til Folketirken eller til et andet Troessamfund, som efter sine Grundsætninger finder Bielsen nødvendig. Jeg kan derfor heller ikke erkjende Rigtigheden af, hvad den høitærede Cultusminister har anført om, at man i den omhandlede Deel af Betænkningen argumenterede fra den lutheriske Kirkes Grundsætninger, med Hensyn til dem, som staae udenfor Kirken. Nei, man vil kun ikke, at man skal indføre i den lutheriske Kirke Noget, som vil forarge det lutheriske Troessamfund, Noget, som paalægger navnlig den lutheriske Præst en Evang, han efter mine Tanker maa finde aldeles utaalelig, og det troer jeg er den, at man vil tvinge ham til at indvie et Ægteffab, som blev indgaaet under saadanne Betingelser, som Folketirkens Lærebog ikke kunde billige, at Præsten skulde tvinges til at indvie et Ægteffab, som var bygget paa saadan Basis, at Børnene ikke skulde optages i det kristelige Samfund. Det forekommer mig den Augsburgske Confession gjør ganske umuligt, at nogen lutherisk Præst kunde vie nogen Person, som hørte til et andet Troessamfund, og som erklærede, at de som Forældre ikke vilde lade deres Børn døbe, da det jo er Noget, som efter Confessionens ud-

tryffelige Ord er et fordømmeligt Skæteri, som det altsaa vilde være aldeles uforvarsligt for nogen lutherisk Præst at indvie. Imidlertid kan efter Lovforslaget jo en lutherisk Præst blive forpligtet til at vie en Jøde, under Betingelse af, at Børnene skulde opdrages i den jødiske Religion. Jeg vil nu vel erkjende, at der factiff ikke let kan være Tale, om en Christen og Jøde ønskede Bielsen af en Præst i Folketirken, naar alle Børnene skulde opdrages i den jødiske Tro, men derimod kan man vel tænke sig dette, naar en Deel af Børnene bleve det, saa at s. Ex. Børnene af det ene Kjøn skulde opdrages i den ene Religion og Børnene af det andet Kjøn i den anden. Dette troer jeg vil være en hidtil aldeles ukjendt Evang, en Religions-
tvang, som hverken har været kjendt hos os, eller, saavidt jeg veed, i nogen anden kristelig Stat. Den høitærede Cultusminister mener vel, at der ikke skulde paalægges de lutheriske Præster efter § 8 en større Forpligtelse til at forrette Bielsen, end hidtil har været paalagt ham, men jeg mener, at, naar det er udtalt, at Brudeparret har Ret til at lade dem vie, enten af Brudens eller af Brudgommens Præst, saa ligger der dog deri en Forpligtelse for Præsten at vie dem, for at de kunne nyde denne Ret, og det forekommer mig, at man aldeles bestemt udtalte i Folkethinget, at Præsten ikke kan være befriet til at nægte Bielsen. Jeg har derfor troet, at der ikke var nogen Udsigt til, at Loven skulde gaae igjennem, naar § 8 blev forandret saaledes, som den erede Landsthingsmand fra 3die Kreds (Kierkegaard) har foreslaaet, og endnu mindre, naar de øvrige af ham gjorde Forslag skulde antages. Jeg finder jo vel just ingen Grund til at være imod dette Forslag, naar man ellers finder det velgrundet, deri, at det ikke har Udsigt til at gaae igjennem i Fol-